

Na zunan in znotraj. uporabljan služi Fellerjev Elsafluid izvrstno tudi kot desinfek. sredstvo za roke, obraz, zobe, usta in dihalne organe in je radi tega tudi proti hripi priporočljiv. Pri grgranju pomešan z vodo, razred-

čuje sluz in tako odstranjuje povzročitelje kašlja in hripavosti. Radi se ga poslužujejo tudi za obkladke za vrat in oteklino. Proti revmatskim bolečinam, prehladu, za masažo, trganju v členkih, bolečinah v križu, obrazu in vsem telesu se uporablja Fellerjev Elsafluid že nad 35 let. — Dobi se v vseh lekarnah

in tozadevnih trgovinah po 6 Din, 9 Din in 26 Din. Po pošti najmanj 1 paket (9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici) 58 Din, šest takih paketov, za samo 250 Din pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubička Donja, Elsatrg 341, Savska banovina. Odebr. ed Min. soci. pol. i nar. zdr. Sp. br. 599 od 24. III. 1932.

se spočetka zabavali, ko so jo gledali, kako je odgriznila 2 m dolg kos od vrvi, ki je visela v kletki. Vrv je prinesla nato k nekemu drevesu v kletki in jo pritrdila k veji. Nato je napravila malo zanjko, ki si jo je z veliko hladnokrvnostjo položila okoli vratu. Potem je splezala tako visoko, kolikor ji je vrv dopuščala in je skočila z vso silo z drevesa. Smrt je nastopila takoj. — Mottershead ne ve povedati vzrokov te živalske žaloigre. Vsekakor je dal strogo nadzirati ostale opice, da bi ne začele posnemati te igre.

Žaloigra mojstrskega strelca. V Bratislavi je sedela pri omizju večja lovska družba. Mlinar Ladislav Aujecki, ki je imel srečo, da je tisti dan ustrelil srnjaka in je slovel med lovskimi tovariši za prvovrstnega strelca, je stavil, da bo odstrelil gorečo cigaro iz ust tistega, ki se mu v ta namen nastavi. Potegnil je samokres, ampak tako nesrečno, da se je petelin sprožil pri prijemu orožja v njegovi roki ter je krogla smrtno zadela njegovo svačkinjo, ki je sedela na drugi strani mize. Aujecega je to tako potrla, da je zbežal v gozd in se ustrelil v glavo.

Tih topovi. Pred kratkim so delali v Italiji poskuse z novimi, skoraj neslišnimi topovi. Italijanska inženjerja de Luce in Guerra sta napravila poseben izum, ki omogoča, da se pri topu, ki strelja, ne vidi dim in skoraj ne sliši pok. Poskusno streljanje je bilo v Ansaldo — ladjedelnici v Puzzuoli v Italiji. Pri streljanju so bili navzoči vojaški in tehniški strokovnjaki. Prve poskusne strele so oddali s 75 milimetrovskim topom. Pri teh topovih nastane pri streljih navadno močan oblak dima. Sedaj pa se je pokazala le ozka beli meglica, ki je po nekaj sekundah izginila. Sicer silni pok topa se je zmanjšal na čuden šum, ki je bil podoben močnemu udarcu s kladivom. Ta pok se je čul komaj nekaj sto metrov daleč in ribiči, ki so bili 300 metrov proč od obrežja, niti najmanj niso slišali, da bi kedo streljal. Uspeh poskusnega streljanja je bil tako velik, da so strokovnjaki navdušeno ploskali izumiteljema in ju celo objemali. Prav taki uspehi so se kasneje pokazali tudi pri topovih z večjim kalibrom. Kolikor je znano, je naprava, ki duši pok in dim, prenosna in se more pritrditi na vsak top.

Pojasnjena zagonetka glede obersta raziskovalca. Že v našem listu smo večkrat omenjali angleškega oberstaraziskovalca, ki je izginil v notrajnosti braziljanske divjine in je po trditvah duhovnika Letgersa mrtev. Omenjeni svečenik zagotavlja, da je dosegel tudi on najbolj oddaljeno točko južnoameriške džungle, do katere je prodrli angleški oberst Fawcett, katerega pa je doletela smrt. Dr. Letgers je ameriški misijonar, ki se je mudil kot misijonski tajnik 9 mesecev v divjinah. — »Zapustil sem taborišče napol naobra-

ženega indijanskega plemena v Simon Lopaksu ob reki Ksingu«, pripoveduje ameriški misijonar. »Tamkaj sem zvedel, da so tamošnji prebivalci videli Fawcetta, ko je bil na potu v notrajnost. Pokazali so mi mulo, katero jim je prepustil po njihovi izpovedi. Pri prodiranju v džunglo sem sledil oberstu v pragozd po poti, katero je moral on izsekati. Po tej stezi sem zadel na tabor divjega indijanskega plemena, kojega glavar je gotovi Aloquis. Čeravno sem se povsopel pozneje še globlje v pragozd, nisem mogel več zadeti na sled izginulega Angleža. Ko pa sem posetil taborišče glavarja Aloquisa, sem opazil, kako so se indijanski otroci igrali z dvema daljnogledoma, z angleškimi biseri in s par vojaškima tornistrama. Ker nisem razumel jezika teh Indijancev, sem se lahko sporazumel z njimi le s pomočjo kazanja. Nisem mogel zvedeti, odkod da imajo tu omenjene predmete, čul sem pa, da je imenoval poglavar Fawcettovo ime. Z znamenji mi je dal razumeti, da se je mudil Anglež pred meseci pri njih. Prepričan sem, da sta tornistri, biseri in razni drugi predmeti oberstova last, ker do pred meseci še ni bil prodrli nobeden belokožec v to divjo pokrajino. Domnevam torej, ali je bil polkovnik umorjen, ali pa je umrl na mrzlici v ujetništvu. Dokazi, katere sem imel sam v rokah, mi pričajo, da Indijanci niso hoteli izpustiti Angleža. Ako ga je pa pridržal Aloquis kot ujetnika v taboru, je gotovo, da ga je uničila mrzlica, ker ne more nobeden belokožec dalje časa vzdržati v tem neznosnem podnebjju.«

Človek proti naravnim silam — brez moči. Človek se z velikim ponosom naziva gospodarja narave. Vendar pa so moči, ki presegajo njegove sile. Pogledimo n. pr. samo vremenske neprilike! Kakšen slabič je napram njim! Če pa stopimo v vroče pokrajine, kjer vlada vlažno in vroče podnebje, spoznamo, da smo proti naravi naravnost brez moči. V Indiji, Burmi in Siamu, predvsem pa v srednji Ameriki, je na stotine mest, ki jih je prerazla džungla. Naskakovanje najsrdečjših sovražnikov jih ni moglo ukloniti in zmleti v prah. Barbarske tolpe divjakov so prihajale s pogumom, odhajale poražene. Naenkrat pa je iztegnila svojo kruto, neprizanesljivo roko narava in jih takoj obvladala. Rastlinam zajedkam se ne more dolgo z uspehom upirati nobeno naselje. Kadar se vržejo nanj, je izgubljeno. V nekaj mesecih prerasejo liane najlepše palače, svetišča in dvore. Kakor zelene kače se plazijo plezalke in ovijalke po zidovih na kvišku, povežejo strehe in terase ter iščejo naprej. Kar jim morda ostane, pa uničita vlaga in tropska vročina, ki dajeta tem rastlinam čudovito moč. Vlaga v zraku, ki uničevalno vpliva na človeška pljuča, hrani tropsko rastje z divjo silo, da poganja z nezlom-

ljivo odpornostjo. Tako se zgodi, da že v nekaj mesecih izgine pod zelenim poplahom najbujnejše mesto, najbolj cvetoča naselbina. Ljudje zaman iščejo, kako bi prišli vanj. Džungla ga je spremenila v divjino, njih skrivnost pa je ohranila zase.

Fes povzročil spor. Pri nekih paradah je turški predsednik Mustafa Kemal paša opazil nekega moškega, ki je imel fes na glavi. Fes je sedaj v Turčiji prepovedano nositi. — »Ali ne veste, da so v moji državi odpravljeni stari mohamedanski običaji?« vpraša Kemal paša tujca. — »Vem, toda jaz sem slučajno egiptovski poslanik«, je ta odgovoril. — Egiptovska vlada zahteva, da Kemal osebno prosi odpustčanja za to razžalitev.

Naša nova povest.

Z novim letom bo začela v »Slov. gospodarju« izhajati povest »Skrivnostni studenec«. Snov te res zanimive, z dejanji bogato prepletene povesti je vzeta iz kmečkega življenja na vasi v povojnem času. Naslikano je kmečko življenje z ljubeznijo, s krivostnim umorom, z obsodbo po nedolžnem, s strastjo tihotapljenja itd. Eno dejanje podi drugega in zaradi tega bodo naši cenjeni naročniki in čitatelji komaj čakali prihodnje številke. Povest je privlačna od začetka do konca in bode zadovoljila vsakega, ki jo bo čital. Agitatorjem polagamo na srce, naj pri širjenju »Slovenskega gospodarja« nove naročnike opozorijo na novo povest, koje naslov že jamči, da je bo čitatelj vesel.

SKRIVALNICA.

Kje je lovec?